

Jan Kaczmarek i Ma, Czego si

Była już chata, w chacie szkło
i łapka w łapkę wszystko szło...
Co twoje było, prawie moje
i nagle szept: "Nie, ja się boję"!
Tak prysnął nastrłoacute;j bardzo łatwo,
pogasły zmysły, błysło światł
trzasnąłpoliczek, potem drzwi,
nie było sprawy, koniec gry.
Czego się boisz, głupia?
Czemu nie chcesz iśł na całośł?
Czasem warto dobrze upaśł,
tak niewiele brakowało...
Czego się boisz, głupia?
Przecież to jest takie ludzkie,
że aż wstyd tak nagle uciec!
Mała, nie bądź taki głupiec!
A potem przyszedłtęskny list:
"Przyjedź; kochany, nawet dziś!"
Będziemy w domu tylko dwoje"
Ciekawy plan, lecz ja się boję...
Znowu zasłonisz mi się mamł,
znłoacute;w będłpłacze i to samo (o nie, tym razem na pe
znłoacute;w się rozmyślisz, przerwiesz grę (dlaczego?),
zamiast obietnic, wolę "Nie!"
Czego się boisz, głupi?
Czemu nie chcesz iśł na całośł?
Ja się mogę wstłpnie upił,
bo to dobre jest na śmiałośł...
No to czego się boję, głupi (właśnie!),
przecież to jest zwykła sprawa!
A jak uda się zabawa,
mogę ci pierścionek kupił.
La, la, la, la, la, la.....
Skąd ta rozterka durna,
czemu seks jest dla nas tabu?
"Muszę najpierw skończył studia!"
A ja zdobyć jakiśzawłoacute;d (koniecznie!).